



Iglesia Noruega,
Apartado 360,
07 181 Palmanova,
Mallorca,
Tlf. kirken: +34 971 68 12 70
Mobil assistent: +34 67 64 52 830
e-mail: assistent
oyvind.kopperud@sjomannskirken.no
www.sjomannskirken.no

Palmanova, 28. feb. 2005

Kjære Venner!

Litt over en måned har gått siden jeg forlot dere i Aten/Pireus. Da jeg reiste fra dere, var det som om jeg gjorde dere "farløse." Nå vet jeg jo godt, at dere kan ta vare på dere selv. I første omgang var det jo også det som gav meg lyst til å reise til Aten/Pireus for å ta fatt på prøvestillingen som norsk assistent på *Skandinaviska Kyrkan i Aten/Pireus*.

For egentlig hadde jeg søkt San Pedro, California. Men da jeg leste om kolonien i Aten/Pireus etter å ha hatt en lengre prat med Petter Skants (daværende utenlandssjef) og personalsjefen vår, fikk jeg mer lyst til å reise til Hellas. Derfor sa jeg "glem San Pedro – jeg tar Hellas!" Og det var et godt valg som jeg aldri har angret på.

Jeg sa det vel mens jeg enda var hos dere, at det var den evnen dere har til å ta vare på hverandre, som gav meg lyst til å komme til Aten. Dere er helt unike slik: Ingen andre steder jeg har vært, har jeg kunnet oppleve en slik inkluderende koloni som hos dere i Aten/Pireus. Den som var syk, ble sett til. Den som var nyinnflytter, ble tatt i mot med åpne armer. Den som hadde vanskeligheter ble tatt hånd om. Den som trengte noen å prate med, ble sett og møtt – alt dette gir stor respekt. Dere er en unik koloni, som jeg er glad for at jeg fikk møte. Takk derfor til hver og en av dere!

Men, altså, jeg opplevde det å reise fra dere, likevel som å gjøre dere "farløse." Litt eldre enn de fleste av dere var jeg jo, så ordene har jeg kanskje i behold slik sett. Men det jeg egentlig tenker på, er at dere nå ikke har noen norsk kirkelig medarbeider hos dere. Og det gjør litt vondt. Jeg håper derfor at det ikke vil gå for lang tid før dere igjen får en slik medarbeider.

Jeg har altså nå vært her på Mallorca i litt over en måned. Åke påstod før jeg reiste hit, at her borte var det mye kaldere enn i Aten. Jeg trodde ham ikke helt, men jommen fikk han rett. Nesten hver eneste dag har temperaturen ligget på under 10 °C. Snø har vi også hatt. Ungene var helt elleville av glede over "all snøen," og hadde snøballkrig nede på strendene.

Mens vi nordboere – som egentlig er vant til snøen og kulda – vi fryser og hakker tenner og lurur på om vi egentlig er i Syden eller ikke. Det verste er at det ser ikke ut

til å skulle gi seg. Så sent som i går meldte de ny kulde og mer snø over det meste av Spania, t.o.m. her på Mallorca. Men heldigvis: Jeg har 2 elektriske ovner (oljefylte) pluss en gassovn. Og jeg har en eller to oljefylte til, som vinterassistentene har lånt (for de hadde ingenting i leilighetene sine). Og i bagasjen (når den måtte komme) har jeg min egen ovn. Så inne fryser jeg i hvert fall ikke!

Men jeg synes jo litt synd på alle pensjonistene som kommer ner hit, for å slippe unna kulde og snø der hjemme...! De kommer gjerne i puljer. Og første pulje som kom hit like over jul/nyttår og reiste hjem for ca en uke siden, har ikke hatt for mye sol og varme her.

Bortsett fra kulden og snøen, så trives jeg godt her. Mallorca er jo ingen stor øy, men det tar likevel en 6-7 timer å kjøre rundt øya. Tvers over tar det ca en time (fra syd til nord). Mallorca har mye fint å by på: Her er sletteland hvor mandeltrærne står i full blomst (tross kulda) for tiden. Så det arrangeres stadig "Mandelblomstringsturer." Og det er et flott skue å se en hel "skog" av disse trærne. Ellers er det nok av høyfjell å ta av her (for den som har lyst til å gå fjellturer). Mange ligger på rundt 6-800 m.o.h., men den høyeste er på nesten 1.100 m.o.h. Det er derfor en yndet fritidssysse for mange turister, spesielt blant pensjonistene som er her nå, å gå turer i fjell og mark.

Også her arrangeres det utflukter. Således har jeg hatt min første fjelltur allerede. Dog ikke den lengste ruta – heldigvis! Bakgrunnen er nemlig at kirken arrangerer såkalt Pilegrimstur nå i fastetida, i samarbeid med Star Tours og Fritidsresor. Så vi fylte opp 2 busser og reiste opp i fjellet. Her ligger et kloster i en liten landsby som heter Lluc (uttales *jokk*).

Legenden sier at her fant en gjetergutt et kors. Han tok korset med seg hjem, bare for å oppdage dagen etter, at korset var tilbake på plass oppe i fjellet. Tre ganger tok han korset med seg hjem og tre ganger endte det tilbake der oppe i fjellet. Så nå står det et stort kors der oppe. Samtidig skal visstnok Jomfru Maria ha blitt sett der oppe. Så nå står det en berømt statue av henne – "Den Sorte Maria." En steinfigur som står inne i kirken som er bygget.

Og det er vel den pilegrimene vandrer mot. Så også vi, altså. Og selvsagt var det bikkjekaldt der oppe. Og siden bagasjen min enda ikke er kommet frem, hadde jeg bare småsko og litt lettere vinterklær (Les: En sommerjakke, en genser, en *Cafe Scandinavia*-trøye). Det regnet lett, ikke mye, men nok til at det var en ufyselig opplevelse. Og forferdelig kaldt! Jeg var helt stivfrossen på hendene.

De som gikk den lange turen, skulle egentlig være borte i ca 3 ½ time. Turen tok nesten 4 ½ t. I snø og skodde. For de var enda høyere oppe. Og da de endelig kom ned til oss andre, fikk vi høre at de hadde vasset i en halvmeter med snø. Så glad var jeg for at jeg ikke ble med der. Skjønt – alle deltagerne der (så nær som guiden og en kretssekretær fra Sunnmøre som var på besøk hos meg) var pensjonister. En av dem var sågar passert 86 år..!

Jeg bor bra her. Har leilighet med 3 soverom, alle ganske små. Ett av dem har eget bad, så er det ett gjestebad til de andre to, stue, kjøkken og vaskerom og gang. Og ganske stor altan, alt fullt utstyrt med møbler og alt som trenges. så jeg får et stort

problem med hvor jeg skal sette sakene mine, når de en gang kommer. Og etter hva jeg hører, er de ventet til Barcelona ca 6. mars. Så kanskje de kommer hit til påske? Hadde vært fint, for nå begynner jeg å gå abstinensproblemer. Jeg har jo ikke noe å spille på! Og så savner jeg veldig vinterjakka mi, for det er så surt og kaldt ute.

Hverdagene mine her består for tiden av pensjonister. Og de er veldig trivelige å være sammen med. Mange er her for å slippe unna kulda og snøen der hjemme, ikke minst glatte veier. Dessverre er det jo bare det siste de har klart å unnsnippe... Dvs.: noen ganger kan det bli glatt her også. Akkurat som i Aten, blir det glatt her når det regner litt. Jeg var på vei til jobben en morgen, gikk nedover en slakk hellelagt bakke. Det hadde regnet – og plutselig gikk jeg ned på kne.

Jeg unnlot å kikke meg rundt for å se om noen hadde oppdaget det plutselige knefallet mitt der midt i gata. Reiste meg vare så verdig som jeg kunne og gikk uanfektet videre. Om noen hadde sett det lille opptrinnet, kunne de kanskje ha fått det inntrykket, at jeg hadde ”bøyd kne” der midt i gata... Jeg jobber jo i kirken!

Mange pensjonister er ensomme, selv om de har mange å være sammen med. De blir derfor lett pratesjuka, men jeg liker jo godt å prate, så det er bare moro! Noen er her p.g.a. helsa, andre fordi de her har et fellesskap. Og gode tilbud av forskjellige aktiviteter.

På kirken har vi forskjellige tilbud, ett tilbud hver dag: Mandag dag er det kafétreff m/diktlesning. Tirsdag samles en strikkeklubb. De strikker luer og sokker – bitte små – til kuvøsebarn i Afrika, som ellers ville ha dødd av kulda (de har nemlig ingen kuvøser der). Onsdag er det malerklubben som samles. Torsdag er det dagen for gode historier og fortellinger. Fredag er det grøt – veldig populært! Samtidig bakes det på bestilling, hjemmebrakt brød to ganger i uka, også veldig populært.

Hver onsdag reiser vi nordover til en by som heter Alcudia. Her er det mange turister som bor. Dette er i samarbeid med SKUT-kirken inne i Palma. Vanligvis står de for programmet (litt musikk, korøving, kafétreff med en slags gudstjeneste og lystenning). Men en gang pr/mnd. er det vi som har programmet. Og da tar vi med aviser og masse vaffelrøre samt 5-6 store termosar med kaffe. Vanligvis møter det da opp mellom 60-100 personer. I tillegg går vi på sykebesøk der oppe. Kona til presten – Maria og vikarpresten – tar seg vanligvis av sykebesøkene her nede i Palmanova og Palma.

Hver tirsdag har vi også ”korøvelse.” Det er vel ikke helt riktig å kalle det for ”kor,” for ikke er vi særlig mange. Og ikke har vi noen til å dirigere/lære oss noe. Og heller ikke synger vi i flere stemmer. Så det er vel mer riktig å kalle det for et ”Sanglag.” Og sangene vi vanligvis synger, er enkle bedehussanger.
SÅ HER HAR DET SKANDINAVISKE KORET v/KIRKEN I ATEN EN VIKTIG OPPGAVE!

Ellers må jeg ta på meg oppgaven og dere kan selv tenke dere hva slags resultat det blir?

Jeg savner koreøvelsene på kirken i Aten. Det var trivelige stunder og mye god musikk. Og ikke minst: Mange hyggelige medlemmer å være sammen med. Jeg ser ansiktene for meg og mimrer litt...!

Akk, ja, det er mange ansikter jeg ser for meg, når jeg tenker på dere i Aten/Pireus. Både voksne og barn. Og det er ikke fritt for at jeg savner dere.

Palmanova er en grei og pen liten by å bo i, bare et kvarters tid fra Palma. På hele øye bor det ca 700.000 mennesker (etter hva jeg hører). Palma er hovedstaden og derfor den største byen. Palmanova består for det meste av hoteller, restauranter, barer og strender. Samt noen butikker, spesielt av turistbutikker som selger alt mulig i skrap, som bare turister er interesserte i. Ting man synes er morsomme i øyeblikket, men som legges bort etter noen dager etter at alle der hjemme har fått sett dem. Og da fyller det bare opp skuffer og skap – inntil man tar en opprydding og kaster ”herlighetene.” Slik er det jo å være turist!

Men det finnes noen gode tilbud. Gro, dette må være til deg: Sko er nemlig billig her! Jeg tror de produserer mye sko og støvletter her, for både Puma, Nike, Timberland og alle de andre store og mindre store skofabrikkene. Derfor kryr det av ”Factory Outlet” her. Med priser på gode sko fra 30,00 til 80,00 euro for paret. Kjøpte meg således et par Puma sko til € 35,00! Så GRO: HER ER SKOPARADISET!”

M.a.o.: Jeg har plass til besøk. Men det er mange som har meldt sin interesse, så jeg sier bare: ”Førstemann til mølla får male!”

Jeg har hatt en kretssekretær boende hos meg i ca 3 uker nå, *Siggen* fra Sunnmøre. Han heter egentlig Sigfred Lunde, er en trivelig kar. Vi ble ofte tatt for å være brødre (lite hår på hodet og mye skjegg begge to). Vi ble også forvekslet med hverandre, når vi var alene. Så jeg svarte bare at ”vi er jo brødre i ånden, om ikke annet!”

I alle fall, vi tok en liten tur sammen til en koselig liten by som heter Soller (*Såjer*). Den ligger over fjellene på syd-vestkysten av Mallorca. Her går det faktisk en smalsporet bane til fra Palma. Byen er idyllisk med trange gater og gamle hus. Og rett bakenfor ligger fjellene, så jeg hadde følelsen av å være i Nord-Italia, i en av landsbyene opp mot Alpene. En svær gammel kirke med åpen plass foran, og selvsagt masser av uteservering – i kulda! Men engelskmennene stortrivdes...! I sine kortbukser og miniskjørt, T-skjorter og sandaler! De er jo i Syden, må vite!

Toget går helt ned til havna, en idyllisk liten bukt, godt skjermet mot havet av fjellene som går rundt mesteparten av bukta. Også her ligger hoteller og restauranter og barer i hopetall.

Men en dag kom en svenske på kirken. Han fortalte meg at han og kona bodde på hotell i Soller. Og på naborommet bodde det en norsk jente og mannen hennes. Og hun hadde tatt gull i OL i Aten i sykling. Og het *Gunn Rita Dale*!!!! Så jeg måtte jo bare brife litt og fortelle ham at jeg var og så og filmet, da hun både tok gullet og da hun fikk det overrakt. Han lovet å hilse – og har visstnok også gjort det. Så nå har han fått et bilde av henne, som han skal få printet ut og gitt oss på kirken! Morsomt, ikke sant?

Dette ble vist litt lengre enn jeg hadde tenkt. Men redaksjonen i VikingNytt kan jo bare redigere det litt, evt. ta det over to blader.
Men jeg har ikke glemt noen av dere. Og det hender ofte at jeg tenker på dere og ser ansiktene deres for meg, både barns og voksnes. Og nå er det snart karneval i Moschato. Jeg skulle jo ha vært der!

Men heldigvis har jeg masser av gode minner fra tiden i Aten og sammen med dere. Faktisk har jeg en hel skuff full av minner, med til sammen ca 40 timer med videooptak. Bare bagasjen min kommer...!

Kjære Venner!

Jeg tenker på dere alle og er glad for tiden jeg fikk med dere. Snart får jeg vel installert telefon og internett her hjemme hos meg. Og da blir det lettere å ta kontakt. Nå har jeg bare en mobiltelefon, som ikke er særlig god heller (slår seg av midt i en samtale, selv om batteriet er oppladet).
Lev vel, alle sammen. Og så gleder jeg meg til bildene fra karnevalet kommer på hjemmesiden til Foreningen. For da kan jeg se kjente og kjære ansikter igjen.

Med de beste hilsener fra
Øyvind Kopperud
Tidligere norsk assistent v/kirken i Aten/Pireus